

bemærke, at jeg har sluttet mig til dem, som have foreslaaet at holde paa en Told af 1 Ore pr. Pd. Svoovshyre.

De øvrige Vædringsforslag ere, som den højtærede Formand nævnte, saadanne, som staa i Forbindelse med Hovedændringsforslaget om Told paa Skibe, idet, hvis dette Vædringsforslag vedtages, vil det jo medføre en Række Vædringer og Udeladelser, navnlig med Hensyn til saadanne Bestemmelser i det følgende, som angaa Skibstolden, Fasttættelse af Skibes Værdi, og alt hvad dermed staaer i Forbindelse, Vædringsforretninger o. desl., Forslag, som jeg antager ikke i og for sig have nogen Betydning, men hvis Skæbne dog vil være afhængig af, hvad man beslutter sig til i Henseende til Hovedforslaget angaaende Told paa Skibe og Materialer til Skibe. Det er Vædringsforslagene Nr. 60, 61, 66 og 67, idet netop Nr. 66 gaar ud paa at bemyndige til Afskrivning paa Kreditoplag, som naturligvis hører nøje sammen med Bemyndigelsen efter Nr. 67 til at indrømme Tilbagebetaling af erlagt Told af Materialer og Genstande, der anvendes til Skibe. Altsaa Vædringsforslagene om Toldfrihed paa Skibe og disse Forslag om Bemyndigelse til Tilbagebetaling, Afskrivning paa Kreditoplag o. s. v., danne naturligvis et eneste hele, som staaer og falder med hinanden. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Finansministeren (Estrup): Naar jeg tager Ordet saa tidlig under Forhandlingen om dette Afsnit, er det kun for at tage Vædringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningens tilbage i Henshold til den ærede Ordførers Udtalelse om, at Udvalget ikke havde fundet Lejlighed til nærmere at undersøge og overveje dette Spørgsmaal. Jeg kan dertil føje, at Lejligheden ganske vist har været, idet Forslaget har foreligget paa et tidligere Tidspunkt for Udvalget, men det maa formodentlig, ligesom jeg, have glemt dets Tilværelse, saa vi ikke kom til at forhandle nærmere derom. Altsaa, jeg tager dette Vædringsforslag tilbage, idet jeg haaber, at jeg vil faa Lejlighed til mellem anden og tredje Behandling at konferere med Udvalget om Vædringsforslaget, og, som jeg haaber, faa dets Støtte til at bringe det frem ved 3dje Behandling.

Formanden: Der kan fornuftigvis ikke være Tale om, at nogen vil optage dette Forslag under disse Omstændigheder. Vi gaa altsaa videre.

Breinholt: Jeg haaber, at det under dette Afsnit skal kunne lykkes mig at lægge lidt mindre Væslag paa ærede Medlemmers Tid, naaget dette Afsnit just begynder med et af de allervigtigste af de Vædringsforslag, der overhovedet ere stillede, og naaget den ærede Ordfører ganske overlod mig her at føre Ordet for et Flertal — thi det er et ret betydeligt Flertal, hvoraf dette Vædringsforslag om Kultoldens Bevarelse er stillet, hvad jeg haaber vil have sin Betydning overfor det høje Ting, ligesom jeg haaber, at Forslaget's finansielle Betydning i god Forstand vil berede det en ikke altfor uvenlig Modtagelse hos den højtærede Finansminister, om det vel end ikke tør gøre Regning paa hans værdifulde Assistance. At man tidligere, baade her i Tinget og anden Steds, har været stemt for en Fri-gørelse af deslige Naar- og Hjælpstoffer er sikkert; det skal jeg ikke forsøge at lægge Dølgemaal paa; men ligesaa sikkert er det, at man dermed altid har forbundet Tanken om en mindst tilsvarende Medgang i Beskyttelsen, noget, hvorom der jo ikke for Øjeblikket er Spor af Tale, tværtimod. Jeg tror derfor, at det er saa naturligt som overhovedet noget i Verden, at Stemningen med Hensyn til dette Spørgsmaal nu er en anden. Der er desuden et andet og meget vigtigt Hensyn, nemlig det finansielle Hensyn, som træder op nu, tror jeg, med ganske anden Vægt end i tidligere Tid. Den Gang da Statskassen befandt sig i en næsten hugnende Tilstand, da vort Budget næsten Aar efter Aar viste et klæfteligt Overskud, medens det nu viser et temmelig betydeligt Underskud, er det rimeligt, at ogsaa dette finansielle Hensyn maa virke anderledes paa Tingets Medlemmer end tidligere, og jeg tør vel antage, at dette Ting ikke uden de allerstørste Betænklichkeiten med Hensyn til denne Statskassens Tilstand vilde give Afkald paa store og sikker Statsindtægter, som Kultolden og Skibsafgiften. Min Stilling til denne sidste er bekendt nok, men overfor Kultolden tør jeg nok hevde, at mit Standpunkt i Virkeligheden ogsaa tidligere har været et lignende, navnlig fordi det altid har staaet mig klart, at her var et af de saa Punkter, hvor man kunde komme vort Haandværk virkelig til Nytte, at her var et af de Punkter, hvor der kunde ydes det en indirekte Beskyttelse, som ikke straks kunde udnyttes af Storindustrien, saaledes at den i Stedet for at blive Haandværket til Hjælp tværtimod kom til at staae det ved at fremlokke en nærgaaende indenlandsk Konkurrence, som vilde blive endnu skadeligere for Haand-